

[Thoft]

velhavere har en med indkomst og formue sammenhængende skattebyrde.

Svar (24/10 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg kan oplyse, at østre landsrets dom af 28. september 1984 er indbragt for højesteret. Dommen vedrører et lånefinansieret køb af statsgældsbeviser. Ved dommen fik skatteyderen medhold i, at lånearrangementet ikke kunne tilsidesættes, og at der heller ikke var mulighed for at beskatte den gevinst, som skatteyderen havde opnået gennem arrangementet, bortset fra renteindtægterne.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. S 127

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 127, der var stillet af Dohrmann (FP) til energiministeren, den 24. oktober 1984 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *energiministeren* (23/10 84) af:

Dohrmann (FP):

»Er det ikke uansvarligt, såvel sikkerhedsmæssigt som økonomisk, når naturgasselskaberne anvender svejseudstyr til naturgasnettet, der er så dårligt, at garantien på rørene ikke gælder, hvis der opstår fejl?«

Begrundelse

Der henvises til jernindustriens fagavis SMEA, hvor det fremgår, at de undersøgelser, Jydsk Teknologisk Institut har foretaget, afslører, at mellem 25 pct. og 30 pct. af det afprøvede udstyr ikke lever op til kvalitetskravene.

(Fejlagtigt gentaget fra sp. 882).

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 940 Folketingsåret 1983-84

Formanden:

Fra ministeren for kulturelle anliggender er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af folketinget Pia Kjærsgaard (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende 1983-84, 2. samling, sp. 8053, var sålydende:

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (15/8 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor stor en del, oplyst i kroner, af ministerens rejse og ophold ved de olympiske lege i Los Angeles er betalt af skatteydermidler?«

Supplerende svar (23/10 84):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Efter at rejseafregningen nu er afsluttet, kan jeg oplyse, at udgifterne ved min og min ministersekretærs rejse til og ophold ved de olympiske lege, som er betalt af ministeriets driftsbevillinger, i alt har andraget følgende.:

Flybilletter.....	17.200,00 kr.
Forsikring	710,00 kr.
Hotel m.v.	18.796,95 kr.
Diæter (ledsager)	3.340,42 kr.
Repræsentation	414,52 kr.
	40.461,89 kr.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om statstilskud til produktudvikling.

(Fremsat 24/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Jeg har bemærket, at industriministeren i sin fremsættelsestale siger, at den lov om produktudvikling, der blev lavet af en socialdemokratisk minister i 1977, har fungeret tilfredsstillende for dansk erhvervsliv, og vi

[Svend Andersen]

er da også enige med industriministeren i, at den tilskyndelse til udvikling, der ligger i denne ordning, skal fortsætte.

Vi har tidligere peget på, at det var nødvendigt, at ordningen blev udbygget, og derfor er vi enige med industriministeren i, at den nu kommer til at omfatte andet end selve produktet, så at også markedsføring af produktet, efteruddannelse og indhentning af viden kommer med ind under ordningen. Det kan vi give vores tilslutning til.

Som det var tilfældet med det teknologiske udviklingsprogram, hvor vi var enige i intentionerne med programmet, men ikke i den måde, ministeren ønskede at finansiere programmet på, er vi ikke her enige med regeringen i den måde, ordningen skal finansieres på, idet man fortsat bygger på en finansiering, der fremkommer ved en fortsat forringelse af egnsudviklingsordningen.

Jeg har bemærket, at industriministeren i finanslovsforslaget har slået støttebeløbene til teknologi- og produktudvikling sammen. Vi kan godt se, at det er fornuftigt, og at det kan være formålstjenligt. Ja, vi vil gå så langt som at sige, at vi vil være med til at skabe et fælles lovgrundlag for udviklingsfonden, produktudviklingsordningen, formidlingsrådet og for den særlige ordning med samfundsønskelige produktudviklingsprojekter. Men det, at ministeren slår nogle beløb sammen på finanslovsforslaget og dermed skaber en større pulje, giver ikke flere samlede støttemuligheder.

På finanslovsforslaget har jeg bemærket, at dette beløb gradvis bliver forringet, og det bliver endnu værre: beløbet udgør i indeværende år 720 mill. kr., og det falder gradvis til 642 mill. kr. i 1988. Når hertil skal lægges den udhuling, som inflationen medfører, er det altså ikke en forbedring, men en forringelse, regeringen lægger op til på dette område.

Socialdemokratiet har i sit forslag til investeringsfremme peget på nødvendigheden af, at der sker en bedre anvendelse af de midler, der er til rådighed, og vi vil også godt være med til at sikre en forøgelse af midlerne. Det mener vi er nødvendigt, hvis ikke dansk erhvervsliv skal sejles agterud i forhold til udlandet. Her mener vi ikke, at det er nok, som regeringen gør, bare at henvise til en generel rentepolitik. Det er en kendsgerning, at det danske samfunds samlede udgifter til forsk-

ning og uddannelse ligger i bunden, når vi sammenligner med, hvad der ydes i de øvrige OECD-lande. Det gælder, både når det drejer sig om det offentliges egen indsats, og når det drejer sig om det, industrien selv yder på området.

Vi er som sagt enige i de intentioner, der ligger i lovforslaget, om at udvide støttemulighederne, men vi mener, at en udvidelse af støttemulighederne og en forringelse af de økonomiske muligheder ikke rigtig hører sammen. Der er ikke sammenhæng imellem regeringens intentioner og det, man vil gennemføre på området.

Jeg kan se, at min taletid er udløbet; ellers ville jeg pege på, at det, det drejer sig om, er at lave en bedre omfordeling af de midler, der er til rådighed, og det vil vi godt fra socialdemokratiets side være med til.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget går ud på en ændring af loven om statstilskud til produktudvikling, der har fungeret tilfredsstillende siden 1977.

Med forslaget lever industriministeren op til intentionerne bag regeringens store teknologiprogram, ligesom ministeren tilgodeser de ønsker, der er fremkommet i den nyligt offentliggjorte rapport om de små og mellemstore virksomheders muligheder.

Vi er specielt glade for, at tilskud ikke alene skal kunne opnås til udvikling af fysiske produkter, men at produktbegrebet gøres meget bredere og foreslås udvidet til også at omfatte systemer, EDB-programmer, produktionsprocesser, -metoder og -anlæg. Vi finder det også positivt, at man i dag erkender, at et produkt ikke er færdigudviklet, før de medarbejdere, der skal anvende produktet, er efteruddannede og en markedsføringsstrategi er lagt. Vi finder det endvidere rimeligt, at der foretages de foreslåede reguleringer, hvad beløbsrammerne angår.

Jeg vil til slut sige, at dette lovforslag er endnu et godt eksempel på denne regerings vilje og evne til at tilpasse den eksisterende lovgivning til de nye udfordringer, erhvervslivet og samfundet står over for, ligesom lovforslaget er en yderligere styrkelse af de mindre og mellemstore erhvervsvirksomheder til gavn for produktionen og beskæftigelsen herhjemme.

[Flemming Hansen]

Vi skal love at give forslaget en positiv behandling under udvalgsarbejdet.

Sander (V):

Et af hovedelementerne i regeringens teknologiske udviklingsprogram er statstilskud til produktudvikling i det private erhvervsliv, og som følge heraf hilser vi naturligvis industriministerens forslag meget velkommen. For såvel de enkelte virksomheder som hele samfundet er der ikke tvivl om, at det er kolossalt vigtigt, at vi hurtigt og effektivt får taget den nye teknologi i anvendelse. Det er utvivlsomt den bedste investering, vi kan foretage i bestræbelserne på at klare os i den hårde internationale konkurrence.

Venstre hilser med tilfredshed de øgede støttemuligheder, dette lovforslag giver i forhold til gældende lov fra 1977. Nu tilgodeses ikke blot selve fremstillingsvirksomheden, altså de fysiske produkter, men også EDB-programmer og forskellige produktionsprocesser. Det er også særdeles hensigtsmæssigt, at f.eks. tilrettelæggelse af efteruddannelse og planlægning af markedsføring efter dette lovforslag betragtes som støtteberettigede aktiviteter.

Midt i tilfredsheden over lovforslagets overordnede sigte vil vi fra venstres side ikke undlade at udtrykke en vis betænkelighed ved den nedre grænse, der er for tilskud, nemlig 50.000 kr. Som ministeren ganske rigtigt skriver i sine bemærkninger til lovforslaget, er produktudviklingsordningen blevet godt modtaget af erhvervslivet og også af de små og mellemstore virksomheder, men hvorfor skal man måske skuffe disse virksomheder, når det kommer til realiteter? Netop med den nye teknologi er der så mange muligheder for små nicheproduktioner, at en sådan bundgrænse kan være uheldig. Derfor vil vi gerne benytte udvalgsarbejdet til at se nærmere på dette forhold.

Selv om folketinget først nu tager fat på lovgivningen i forbindelse med det teknologiske udviklingsprogram, er teknologirådet langt fremme med forberedelserne. Det er selvfølgelig meget hensigtsmæssigt og tilfredsstillende, men i planlægningsfasen har man allerede været i kontakt med mindre firmaer, som er blevet noget betænkelige, dels fordi kravene til støtteberettigelse er meget store, dels fordi selve godkendelsesproce-

duren er temmelig indviklet. Vi må sikre, at reglerne for tilskud ikke bliver så komplicerede, at alle midlerne havner hos forskningsinstitutterne eller store firmaer, der har den nødvendige ekspertise til at udfylde skemaerne.

I denne regerings tid har vi talt om forenkling. Det skal vi også huske i denne sag og i øvrigt passe på, at pengene til de teknologiske udviklingsprogrammer ikke bliver slugt af for stor administration.

Trods de sidste kritiske bemærkninger skal der ikke herske tvivl om, at vi i venstre er enige i, at dette lovforslag er et af de vigtigste redskaber i bestræbelserne på at udnytte fremtidens teknologi. Derfor vores tilslutning til et hurtigt og positivt udvalgsarbejde.

Rahbæk Møller (SF):

Fra SFs side anser vi støtte til produktudvikling for en af de mere fornuftige erhvervsstøtteordninger. Vi finder også, at de udvidelser, ministeren foreslår, i det store og hele er hensigtsmæssige, og vi kan derfor i hovedtrækkene støtte lovforslaget. Jeg har dog to bemærkninger.

Den ene går på et forhold, der ikke direkte hører under ministerens sagsområde, nemlig skattebehandlingen af produktudviklingsordningen. Det er tåbeligt, at selve tilskuddene er skattefrie, mens der gives fuldt fradrag for de udgifter, som er dækket af tilskud. Det vil i ekstreme tilfælde betyde, at den samlede støtte på grund af tilskud og skattefradrag overstiger hundrede procent af omkostningerne. Det er ikke rimeligt, og det bør laves om. Specielt vil jeg sige, at det ikke kan være rimeligt at åbne mulighed for at forhøje tilskudsprocenten ud over 40, så længe dette ikke er lavet om.

Den anden ting, jeg vil rejse, er det fænomen, at vi ofte hører om, at store og veletablerede firmaer får støtte til produktudvikling. Der er ikke noget galt i, at disse firmaer produktudvikler, men det, man kan spørge sig selv om, er: ville denne produktudvikling ikke blive foretaget, ganske uanset om støtten blev givet eller ej? Derfor synes jeg, at der skal en bestemmelse ind i lovforslaget, der siger, at der kun kan gives støtte, hvis der er begrundet formodning om, at produktudvikling ellers ikke ville blive foretaget. I den forbindelse vil jeg godt rejse tvivl om,

[Rahbæk Møller]

hvorvidt der er behov for at hæve støttegrænsen fra 1 til 2 mill. kr. Det er formodentlig især de største virksomheder, der vil have brug for de store beløb.

Sluttelig vil jeg godt spørge ministeren, om der ikke kommer en årlig opgørelse over, hvad der egentlig gives støtte til. Det kan jeg huske at der kom ved ordningens start, og det gjorde det lidt lettere at vurdere, om administrationen var hensigtsmæssig. Jeg vil godt spørge, om det ikke er muligt at vende tilbage til en sådan årlig opgørelse.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre hilser med tilfredshed, at industriministeren med sit lovforslag giver folketinget mulighed for at diskutere principper og metoder for statstilskud til produktudvikling.

Med den teknologiske udvikling, vi er inde i, er der helt klart brug for at gå nye veje, men det er jo risikabelt. Kan vi finde frem til former, der kan animere til, at nye tanker omsættes til praktiske resultater, så bærer det helt klart lønnen i sig selv, både for beskæftigelse og valutabalance.

Et af spørgsmålene bliver, om vi ikke får svært ved både at skaffe offentlig risikovillig kapital og at få absolut sikkerhed for, at der i alle tilfælde i løbet af tre år skabes resultater, der kan give en væsentlig eksportfremmende, beskæftigelsesfremmende og importkonkurrerende effekt. Når vi med dette ret skrappe krav ud til alle? Risikerer vi ikke, at den meget lille virksomhed med de lyse ideer bliver ladet i stikken?

Hvad forstår ministeren i øvrigt ved § 2, hvor der stilles krav om »tilstrækkelig produktions- og markedsføringskapacitet«? Hvilke tanker gør ministeren sig i den henseende? Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at en række af vore nuværende ret store virksomheder er startet i et skur eller i et hønsehus, og der var sikkert ingen af dem, der kunne have fået udviklingsstøtte efter det fremsatte forslag. Så kan man sige, at de blev jo startet alligevel. Det er rigtigt, og jeg tror også, at vi fortsat vil se fremragende individualister i dette land, men det er nok ulige sværere i dag end tidligere, bl.a. på grund af samfundskrav af forskellig art, at starte primitivt, og derfor vil jeg bede ministeren om at overveje dette.

Jeg vil også spørge, om bundgrænsen er absolut, eller om der er mulighed for, at bundgrænsen kan fraviges, f.eks. i ømråder, hvor det i sagens natur kan være helt små virksomheder, der udvikler og har brug for tilskud. Selv om det er en begrænset støtte, det kan jeg nok se, kan det måske være med til at sætte noget i gang, og dér har det jo enorm betydning.

Det er vel ikke meningen, at støtten skal gives til store virksomheder, som kan selv i forvejen, som er veletablerede, og som kan udvikle og markedsføre nye produkter. Det går jeg ud fra ikke er meningen.

Kan ministeren oplyse noget om, hvilken sammensætning det i lovforslaget nævnte rådgivende udvalg får? Det er vi også interesserede i at høre om.

Vi afviser ikke forslaget, men der er altså en række spørgsmål, vi gerne vil have belyst, inden vi tager endelig stilling. Det er den holdning, vi i det radikale venstre går til udvalgsarbejdet med.

Addi Andersen (CD):

Industriministerens forslag er et led i regeringens bestræbelser for at lette tilværelsen for små og mellemstore virksomheder, og det har været tiltrængt i mange år. En af grundpillerne i vor velstand er de mange mindre virksomheder, som det er vigtigt at bevare, fordi man derved også bevarer arbejdspladser.

Det, at statstilskuddet også skal omfatte servicevirksomhed, efteruddannelse, EDB-programmer m.v., vil gøre loven mere tidsvarende.

Tilskuddet skal ikke være en sovepude, men en inspiration til nytænkning og videreudvikling af produkter og servicefunktioner, som man måske ellers ville lade ligge.

CD kan erklære sin støtte til lovforslaget.

Dohrmann (FP):

Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet vil gøre meget for, at danske virksomheder får så gode muligheder for at arbejde som muligt, således at de virkelig kan tage konkurrencen op; men måden, man skal gøre det på, er selvfølgelig at sænke omkostningsniveauet, således at de forskellige virksomheder selv får råd til at investere,

[Dohrmann]

forske, modernisere og i det hele taget følge den teknologiske udvikling.

Støtteordningerne, som vi har så mange af, og som der tilsyneladende kommer endnu flere af, er et onde. Vi skal hele tiden gøre os klart, at enhver krone, vi giver i tilskud, skal hentes andre steder. Der er kun erhvervslivet til at betale, så når man giver en krone i støtte til erhvervslivet, må man hente 1 kr. 25 øre hos det samme erhvervsliv. Derfor medfører det konkurrenceforvriddning, det medfører, at mange giver op på forhånd, i hvert fald de, der ikke får støtten, men er med til at betale til de andre. Derfor er det absolut ikke et forslag, man skal gå og prale med.

Tinning (VS):

Vores ordfører, fru Anne Grete Holmsgård, kan desværre ikke være til stede under førstebehandlingen af dette lovforslag, og det vil jeg naturligvis beklage.

Det kommer vel næppe bag på nogen, når jeg afslører, at vi ikke kan modtage lovforslaget positivt, vi er faktisk modstandere af det. Som vi allerede har hørt i de ordførertaler, der har været, drejer størsteparten af det sig om almindelig, bevidstløs konkurrence om at øge erhvervsstøtten mere og mere ud fra filosofien om, at vi bare skal give den et lille nøk til, så kommer landet til at klare sig bedre i den internationale konkurrence, og så skal alting nok blive så godt, så godt. Som om der ikke foregik noget lignende andre steder.

Dette drejer sig selvfølgelig ikke om, at vi i princippet er modstandere af ny teknologi, eller at vi i princippet er modstandere af produktudvikling. Det drejer sig om det ræs, regeringen har igangsat med det såkaldte teknologiske udviklingsprogram. Man udlader totalt at lave nogle vurderinger af, hvad der er af samfundsmæssige konsekvenser af den ene og den anden form for teknologiudvikling, herunder støtte til det ene og det andet initiativ.

Jeg er udmærket klar over, at der er afsat en meget beskedent klatskilling i dette udviklingsprogram til at lave sådan nogle vurderinger. Vi mener, at man skulle samle kræfterne om dem i første omgang og se at få lavet en ordentlig vurdering af, hvad det er for en teknologiudvikling, vi overhovedet vil have, fremfor bare bevidstløst at gå i gang

med, bl.a. her, at udvide ordningen med statstilskud til produktudvikling.

Vi kan altså ikke medvirke. Vi kan til gengæld love at medvirke til en kritisk og saglig belysning af alle ulemperne ved det foreliggende lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Ja, der bliver lidt andre toner nu.

Jeg kan på kristeligt folkepartis vegne anbefale lovforslaget. Vi synes, det er et godt forslag, men mener som flere ordførere, at der er mange ting, som kan tages op til drøftelse, bl.a. forholdet til de mindre virksomheder og deres udnyttelse af ordningen. Vi kommer ikke uden om, at erhvervslivet er grundlaget for vort samfund, og ønsker man mange gode sociale love og ordninger, skal der skaffes penge, de kommer ikke flyvende ned fra luften. Derfor bliver vi nødt til at sikre, at erhvervslivet får så gode muligheder, som det overhovedet kan lade sig gøre. Jeg mener, der her er lagt op til en lov, som kan komme til at fungere. Vi håber på en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Industriministeren (Stetter):

Jeg er glad for at kunne konstatere, at der er et bredt flertal i Folketinget bag dette lovforslag.

Der var et lille forbehold hos hr. Larsen-Ledet. Jeg håber, at vi er i stand til at få ryddet dette forbehold af vejen allerede under denne førstebehandling.

Hr. Svend Andersen erindrede os om, at det var en socialdemokratisk regering, der i 1977 fremsatte forslaget til den nuværende lov. Jeg må så måske til gengæld erindre om, at det var et bredt flertal her i Folketinget, der gennemførte denne lov, bestående af socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre og det konservative folkeparti.

Dette er et forslag, der moderniserer denne lov og fører den à jour med udviklingen. Der er sket noget i løbet af de 7 år, denne lov har virket.

Hr. Svend Andersen omtalte også den lille budgetreform, der er gjort nærmere rede for i bemærkningerne. Det er rigtigt, at vi i stedet for ti tilskudskonti får én konto, og det giver en bedre udnyttelse af bevillingerne. Det er næsten umuligt at sige på forhånd, hvilke af disse ordninger der bliver mest træk på, og

[Industriministeren]

derfor er det en fordel, at vi har midlerne placeret på én konto. Det er i øvrigt et ønske fra finansministeren, og det må ud over det praktiske, jeg allerede har nævnt, betragtes som en lettelse i budgetteringen.

Jeg må sige til hr. Svend Andersen, at forslaget vedrører en modernisering af lov om statstilskud til produktudvikling. Der er ikke tale om at fastsætte bevillingsrammer i dette lovforslag. Det vil ske via et aktstykke til finansudvalget.

Hr. Rahbæk Møller havde to bemærkninger. Vedrørende den første vil jeg anbefale, at man bevarer den skattefrihed, vi kender. Det er sagt af flere ordførere, at erhvervslivet er glad for denne ordning, det har lært at leve med denne ordning, og det er uheldigt at ændre på nogle af de grundlæggende principper. Men det er jo rigtigt, at dette ikke er min ressort, det gjorde hr. Rahbæk Møller også opmærksom på.

Med hensyn til det andet spørgsmål, som blev rejst vedrørende de store virksomheder, må jeg da inderligt håbe, at de store virksomheder fortsætter med selv at finansiere størstedelen af deres produktudvikling. Det, folketings og regeringen er i stand til at yde i denne forbindelse, er forholdsvis små beløb. Det er nødvendigt, at virksomhederne selv ofrer en stor del af deres indtjening på at fortsætte med en moderne produktudvikling.

Jeg må sige til hr. Rahbæk Møller, at grundlaget for denne lovgivning er, at det er en generel lovgivning, der omfatter alle virksomheder, små, mellemstore og store. Det afgørende er naturligvis bedømmelsen af projektets karakter og kvalitet. Vi er ikke i stand til – det forestiller jeg mig ikke – at opfylde alle ønsker, men vi må foretage en udvælgelse, og her vil det selvfølgelig være en bedømmelse af selve projektets indhold, der er afgørende.

Jeg kan love, at der vil komme en årlig beretning til folketings om det, man foretager sig på dette og andre områder inden for teknologistyrelsen, og der vil også komme en detaljeret beretning til folketings.

Hr. Sander og hr. Larsen-Ledet havde nogle betænkeligheder med hensyn til størrelsen af bundgrænsen. Det drejede sig om bestemmelsen om, at et produktudviklingsprojekt skal medføre mindst 50.000 kr. i tilskud. Jeg vil gerne sige, at denne bestemmel-

se i forslaget er en uændret videreførelse fra gældende lov. Det betyder jo, at et projekt skal være på mindst 125.000 kr., og det må siges at være et meget beskedent projekt. Har man et projekt med meromkostninger under dette beløb, kan det formentlig finansieres på anden måde. Jeg vil advare folketings meget mod, at man begynder at give specielle regler for visse dele af landet.

Jeg håber, jeg kan hjælpe hr. Larsen-Ledet, som kom med nogle indvendinger over for § 2 eller i hvert fald stillede nogle spørgsmål. Jeg vil sige, at selve det, at en virksomhed har et udviklingsprojekt, jo ikke er nok. Vi må også sikre os, at man er i stand til at producere den pågældende vare, og man må være i stand til at markedsføre den. Vi må altså sikre os, at der er en kapacitet på begge områder, en produktionskapacitet og en markedsføringskapacitet. Det er med henblik på også at kunne give tilskud til udgifter i forbindelse med disse funktioner, at det er med i § 2. Der er altså tale om en udvidelse af de støtteberettigede aktiviteter, og det betyder naturligvis, at man har mulighed for også at udvide selve omfanget, fordi man netop tager disse omkostninger med. Vi prøver med andre ord på at sætte os i den pågældende virksomheds sted; det er ikke blot et spørgsmål om at yde tilskud til udvikling af projektet, det er også et spørgsmål om at medvirke til, at man bliver i stand til at gennemføre projektet og i stand til at sælge varen.

Hr. Larsen-Ledet omtalte endelig sammensætningen af udvalget. Det er rigtigt, at der findes en bestemmelse herom i lovforslaget, men det er en uændret bestemmelse fra den lovgivning, der allerede gælder i dag. Vi har et sådant udvalg siddende af sagkyndige. Det er muligt, at vi nu er i stand til eller bliver nødsaget til eller finder det ønskeligt at udvide dette udvalg med flere sagkyndige med kendskab til produktion og markedsføring, for det har vi ikke i det udvalg, som vi har siddende i dag.

Med disse bemærkninger vil jeg endnu en gang takke for modtagelsen af dette moderne og effektive og ansete forslag, som jeg håber bliver til gavn og nytte for mange både små, mellemstore og store virksomheder.

Svend Andersen (S):

[Svend Andersen]

Jeg vil da godt gentage, at vi er enige med ministeren i de intentioner, der ligger i lovforslaget, og den tilpasning og modernisering, der ligger i lovforslaget. Jeg er også enig med ministeren i den beskedne budgetreform, der er foretaget ved, at en række støtteordninger bliver slået sammen.

Jeg tillod mig at gøre nogle bemærkninger om økonomien og sagde bl.a., at når vi ser på forsknings- og uddannelsesområdet, ligger Danmark i bunden inden for det samlede OECD-område, og hvis ikke vi skal sakke agterud, så er det nødvendigt, at vi gør noget på området. Det var faktisk for at række en hjælpende hånd til regeringen og industriministeren, at jeg nævnte disse ting.

Samtlige ordførere har understreget, hvor nødvendigt netop dette lovforslag og hvor nødvendigt det teknologiske udviklingsprogram er. Når vi er enige om det, må vi også se på, hvad der gives i samlet støtte til erhvervslivet. Det er jo ganske meget, der gives. Men kun en tredjedel af subsidieværdien af den støtte, der gives, gives jo som en direkte støtte til erhvervslivet. To tredjedele gives som en indirekte støtte. Når ressourcerne er begrænsede, var det måske et spørgsmål, om vi ikke skulle se på de to tredjedele, om ikke de kunne anvendes bedre. Det var det, jeg lagde op til – og gav tilsagn om, at vi godt ville være med til.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at det radikale venstre har ikke taget afstand fra lovforslaget eller fra princippet om, at der skal ydes tilskud til produktudvikling – overhovedet ikke. Vi regner med, det er et forslag, der kan diskuteres. Vi har nogle spørgsmål, og vi har enkelte indvendinger, som vi er overbevist om at det vil være rigtigt at få belyst. Indtil vi har fået dem rimeligt afklaret, tager vi ikke endelig stilling til det foreliggende forslag, men princippet om støtte til produktudvikling er vi enige i.

Med hensyn til § 2 er mit syn på § 2 måske blevet en anelse mildere, efter at ministeren har svaret, men jeg tror nu, vi bliver nødt til at have det skåret lidt mere ud i pap, inden jeg kan erklære mig tilfreds med § 2. Jeg vil gerne vide helt konkret, hvad der ligger i de anvendte udtryk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af lov om teknologisk service og af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Fremsat 24/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Dette lovforslag drejer sig om regeringens teknologiske udviklingsprogram, som socialdemokratiet både direkte og indirekte har været med til at udforme. Vi har påvirket den lovgivning gennem 1970ernes og 1980ernes udbygning af de mange aktiviteter på institutter og alle de steder, hvor der drives forskning og udvikling som grundlag for det fremtidige erhvervsmønster.

Hovedsigtet i lovforslaget vil vi gerne støtte, så den del behøver jeg ikke beskæftige mig særlig meget med, men vi har i socialdemokratiet nogle ting, som vi gerne vil have afklaret nærmere.

I lovforslaget ligger kimen til en videnkoncentration, en centralisering af informationer og teknisk viden, som, hvis vi undlader at tilrettelægge programmet rigtigt, vil forfordele de små og mellemstore virksomheder, uanset de mange pæne ord om det modsatte.

Det, som bliver hovedproblemet, er indsatsen for at formidle teknologiske problemløsninger til vore virksomheder i et sprog, man kan forstå. Mestrer vi den opgave, har vi samtidig den praktiske løsning, der som be-